

40 DANA ZA ŽIVOT

26. dan, 10. 3. 2024.

Nakana:

Molimo za svećenike da prime svaku osobu sa suosjećanjem Kristovim.

Sveto pismo:

Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. (Lk 15, 20)

Razmatranje:

Veliki papa Benedikt XV. reče jednom zgodom: »Razvoj, koji je doveo do sadanjeg stanja ljudskoga društva, mogao je naložiti ženi novih dužnosti i novih prava, kakvih joj stari nisu priznavali. Ali nikakav preokret javnoga mnijenja, nikakve socijalne prilike i nikakav tok događaja ne može ženu svjesnu svoje misije i zadaće istrgnuti iz njezine naravne sfere: a to je obitelj. Ona je kraljica domaćeg ognjišta; pa i kad je daleko od njega, treba da oko tog ognjišta koncentrira svu ljubav svoga srca majke i domaćice; upravo kao što suveren, kad boravi izvan svoga kraljevstva, nikako ne zaboravlja svojih podanika; oni uvijek u njegovim mislima i brigama zauzimlju prvo mjesto.« Crkva načelno ne isključuje žene iz javnoga života uopće, pa ni iz aktivne politike. Ona zna, da mogu nastati takove socijalne, ekonomske i opće kulturne prilike, da je žena upravo prinuđena zaći u velikoj mjeri u javni život; da to od nje traže interesi cjeline i zajednice.

Već u sv. Pismu Starog zavjeta, a još više u kršćanskoj prošlosti znale su pojedine žene, pa i svete, igrati važne političke uloge. I ne može se reći, da su ih odigrale slabije nego muškarci. Uza sve to bismo rekli, da je to više posljedica izvanrednih, ili abnormalnih i poremećenih prilika u ljudskoj zajednici. Najprirodnije i najidealnije će polje rada za ženu uvijek ostati domaće ognjište. Odatle će ona iz skrovitosti i povučeniosti vršiti svoj golemi blagotvorni utjecaj na razvitak čovječanstva, pa i na politiku.

Kršćanstvo je vazda upućivalo ženu, da je tu vrelo njezine snage, i da sa te strategijske točke ona može gospodovati svijetom. Kako smo već istakli, žene bi morale biti pretorijanska garda mira, sloge, blagosti, dobrote, praštanja, ukratko evanđeoske ljubavi, koja u surovij i bezobzirnoj političkoj borbi tako brzo ugasne.

Zato se ne bi smjele spustiti na političku arenu, u sukobe dnevne, aktivne politike, sve dok nije skrajnja potreba. Već sv. Ivan Zlatousti lijepo ističe ovu prednost i posebnu dužnost žene: »Muža valovi nemirnog vanjskog života neprestano bacaju amo tamo, ali žena ima u domaćem obiteljskom životu školu prave mudrosti; ona se može lakše u svojoj nutрини sabrati, i ništa ne može tako uzgojno djelovati na muža, ništa ne može toliko srediti njegovu dušu, koliko smirena ženska duša.« Prava domovina žene je u nutрини; ona je jaka u intimnosti i miru domaćeg života; u njezinom je interesu, u interesu djece i muža, i u interesu čitavoga čovječanstva, da u prvom redu tu usredotoči sve bogatstvo svojih sposobnosti.

To će kršćanski sociolozi imati pred očima, kad im je izreći sud - sud, za koji se traži i solidna teoretska sprema, i široko i duboko poznavanje suvremenog života i njegovih potreba - da li je došao čas, da i žene, drukčije nego u prošlosti, aktivno posegnu u politički život.

bl. Alojzije Stepinac, izjava o suvremenoj ženi (dio 3/4), ožujak 1940.

Molitva:

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen.